

DIRECTIVA CONSILIULUI**din 24 aprilie 1972****privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la asigurarea de răspundere civilă auto și introducerea obligației de asigurare a acestei răspunderi****(72/166/CEE)**

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100;

având în vedere propunerea Comisiei;

având în vedere avizul Parlamentului European;

având în vedere avizul Comitetului Social și Economic;

întrucât obiectivul Tratatului este crearea unei piețe comune similară în principiu unei piețe interne și întrucât una dintre condițiile esențiale pentru realizarea acesteia este asigurarea liberei circulații a bunurilor și a persoanelor;

întrucât singurul scop al controlului la frontieră al asigurării obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule este protejarea intereselor persoanelor care pot fi victimele unor accidente cauzate de astfel de vehicule; întrucât existența acestor controale la frontieră se datorează cerințelor diferite în acest domeniu ale fiecărui stat membru;

întrucât aceste diferențe pot împiedica libera circulație a vehiculelor cu motor și a persoanelor în cadrul Comunității; întrucât, în consecință, ele au efect direct asupra înființării și funcționării pieței comune;

întrucât Recomandarea Comisiei din 12 iunie 1968 privind controlul vamal al călătorilor care traversează frontierele intra-comunitare solicită statelor membre să efectueze controale asupra călătorilor și asupra vehiculelor cu motor ale acestora numai în situații excepționale și să îndepărteze barierele fizice de la posturile vamale;

întrucât este de dorit ca locuitorii statelor membre să devină mai conștienți de realitatea pieței comune și, în acest scop, să se ia măsuri de liberalizare suplimentară a reglementărilor referitoare la circulația persoanelor și a vehiculelor cu motor care circulă între statele membre; întrucât necesitatea unor asemenea măsuri a fost în mod repetat subliniată de membrii Parlamentului European;

întrucât o asemenea reducere a reglementărilor referitoare la circulația călătorilor reprezintă încă un pas în direcția deschiderii reciproce a piețelor statelor membre și creării unor condiții similare celor ale unei piețe interne;

întrucât eliminarea verificărilor cărților verzi a vehiculelor care, în mod obișnuit, staționează într-un stat membru și care intră pe teritoriul altui stat membru se poate realiza printr-un convenție încheiată între cele șase birouri naționale ale asigurătorilor, prin care fiecare birou național garantează acordarea de despăgubiri în conformitate cu dispozițiile legislației naționale în cazul oricărei pagube sau vătămări care dau dreptul la despăgubiri și care au fost cauzate pe teritoriul său de unul dintre aceste vehicule, indiferent dacă acesta este asigurat sau nu;

întrucât o asemenea convenție de garantare presupune că toate autovehiculele comunitare care se deplasează pe teritoriul comunitar beneficiază de asigurare; întrucât legislația națională a fiecărui stat membru trebuie, din această cauză, să prevadă asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de vehicule, asigurare care va fi valabilă pe întreg teritoriul comunitar; întrucât legislația națională poate prevedea exceptarea anumitor persoane și a anumitor tipuri de vehicule;

întrucât sistemul prevăzut în prezenta directivă poate fi extins și asupra vehiculelor care în mod obișnuit staționează pe teritoriul unei țări cu care birourile naționale ale celor șase state membre au încheiat o convenție similară,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive:

1. „vehicul” reprezintă orice vehicul cu motor destinat transportului pe uscat și acționat în mod mecanic, dar care nu se deplasează pe șine, inclusiv orice tip de trailer, indiferent dacă este cuplat sau nu;
2. „parte vătămată” reprezintă orice persoană îndreptățită să primească o despăgubire pentru orice pagubă sau vătămare provocată de vehicule;
3. „birou național al asigurătorilor” reprezintă o organizație profesională constituită în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949 a Subcomitetului pentru transport rutier al Comitetului pentru transport pe uscat al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite și care reunește asigurătorii dintr-un stat membru autorizați să încheie asigurări obligatorii de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule;
4. „teritoriul din care provine în mod normal vehiculul” reprezintă
  - teritoriul statului în care este înmatriculat vehiculul; sau
  - în situațiile în care nu se solicită înmatricularea unui anumit tip de vehicul, dar vehiculul are un tichet de asigurare sau un semn distinctiv similar plăcuței de înmatriculare, teritoriul statului în care s-a eliberat tichetul de asigurare sau semnul respectiv; sau
  - în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu se solicită nici placă de înmatriculare, nici tichet de asigurare și nici vreun semn distinctiv, teritoriul statului în care deținătorul vehiculului este rezident permanent;
5. „carte verde” reprezintă un certificat internațional de asigurare eliberat în numele unui birou național în conformitate cu Recomandarea nr. 5 din 25 ianuarie 1949 a Subcomitetului pentru transportul rutier al Comitetului pentru transportul pe uscat al Comisiei Economice pentru Europa a Națiunilor Unite.

Articolul 2

1. Statele membre nu vor efectua verificări ale asigurării obligatorii de răspundere civilă a vehiculelor care în mod obișnuit staționează pe teritoriul unui alt stat membru.

De asemenea, statele membre nu vor efectua verificări ale asigurării la vehiculele care în mod obișnuit staționează pe teritoriul unei țări și care intră pe teritoriul lor de pe teritoriul altui stat membru. Cu toate acestea, statele membre pot efectua verificări prin sondaj.

2. Dispozițiile prezentei directive, cu excepția art.3 și 4, se aplică vehiculelor care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unui stat membru:

- după încheierea unei convenții între cele șase birouri naționale ale asigurătorilor prin care fiecare birou național garantează soluționarea, în concordanță cu prevederile legislației sale naționale în domeniul asigurărilor obligatorii, cererilor de despăgubire rezultate în urma accidentelor provocate pe teritoriul său de vehicule care staționează în mod obișnuit pe teritoriul altui stat membru, indiferent dacă vehiculele respective sunt asigurate sau nu;
- de la data stabilită de către Comisie după ce, în strânsă cooperare cu statele membre, Comisia s-a asigurat că s-a încheiat o asemenea convenție;
- pe durata acordului.

Articolul 3

1. Conform dispozițiilor art. 4, fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru ca răspunderea civilă pentru pagubele produse de vehiculele care staționează în mod obișnuit teritoriul lor să fie acoperită prin asigurare. Aceste măsuri stabilesc aria răspunderii civile acoperită de asigurare și condițiile încheierii asigurării.

2. Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru ca prin contractul de asigurare să fie acoperită:

- în conformitate cu legislația în vigoare în alte state membre, orice pagubă sau vătămare provocată pe teritoriul acelor state;
- orice pagubă sau vătămare suferită de cetățenii statelor membre în timpul unei călătorii ce leagă direct două teritorii în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, dacă nu există un birou național al asigurătorilor răspunzător pe teritoriul traversat; în acest caz, paguba sau vătămarea se despăgubesc în conformitate cu legislația internațională în domeniul asigurărilor obligatorii în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia staționează în mod obișnuit vehiculul.

Articolul 4

Un stat membru poate deroga de la dispozițiile art. 3 cu privire la:

- a) anumite persoane fizice sau juridice, publice sau private; lista acestor persoane se întocmește de către statul interesat și se comunică celorlalte state membre și Comisiei.

Un stat membru care derogă de la aceste dispoziții ia măsurile necesare pentru a fi achitate despăgubirile pentru orice pagubă sau vătămare provocată pe teritoriul altui stat membru de către vehicule care aparțin unor asemenea persoane. Statul respectiv desemnează în mod expres o autoritate sau un organism din țara în care a avut loc paguba sau vătămarea, care să-și asume răspunderea pentru despăgubirea părților vătămăte, în conformitate cu legislația statului respectiv în situațiile în care nu se aplică procedura menționată în art. 2 alin. (2) primul paragraf. Statul interesat notifică celelalte state membre și Comisia în legătură cu măsurile întreprinse;

b) anumite tipuri de vehicule sau anumite vehicule care au o placuța specială, lista acestor tipuri sau a acestor vehicule se alcătuiește de către statul interesat și se comunică celorlalte state membre și Comisiei.

În acest caz, celelalte state membre își păstrează dreptul de a solicita, la intrarea unui asemenea vehicul pe teritoriul lor, ca deținătorul vehiculului să posede carte verde valabilă sau să încheie un contract de asigurare la trecerea frontierei, în conformitate cu cerințele statului membru implicat.

Articolul 5

Fiecare stat membru asigură ca, la producerea pe teritoriul său a unui accident de către un vehicul care staționează în mod obișnuit pe teritoriul altui stat membru, biroul național al asigurătorilor, fără a aduce atingere obligațiilor menționate la art.2 alin.2 primul paragraf, să obțină informații:

- referitoare la teritoriul pe care staționează în mod obișnuit vehiculul și la numărul de înmatriculare, dacă este cazul;
- în măsura posibilităților, asupra detaliilor asigurării vehiculului, înscrise în cartea verde care este în posesia deținătorului vehiculului, în măsura în care aceste detalii sunt solicitate de statul membru pe teritoriul căruia staționează în mod obișnuit vehiculul.

De asemenea, fiecare stat membru asigură comunicarea de către birou a acestor informații biroului național al asigurătorilor din statul pe teritoriul căruia staționează în mod obișnuit vehiculul.

Articolul 6

Fiecare stat membru ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că vehiculele care în mod obișnuit staționează pe teritoriul unei țări sau pe teritoriul aflat în afara Europei al unui stat membru și care intră pe teritoriul în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene nu vor fi folosite pe teritoriul său decât dacă pagubele sau vătămările provocate de aceste vehicule sunt asigurate, în conformitate cu cerințele legislațiilor diferitelor state membre cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagubele produse de vehicule, pe întreg teritoriul în care este în vigoare Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene.

Articolul 7

1. Orice vehicul care staționează în mod obișnuit pe teritoriul unei țări sau pe teritoriul aflat în afara Europei al unui stat membru, înainte de a intra pe teritoriul în care se aplică Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, trebuie să prezinte fie o carte verde valabilă, fie un certificat de asigurare încheiat la trecerea frontierei în baza căruia vehiculul este asigurat în conformitate cu art. 6.

2. Cu toate acestea, vehiculele care, în mod obișnuit, staționează pe teritoriul unor țări vor fi tratate ca vehicule care staționează în mod obișnuit în Comunitate, dacă birourile naționale ale tuturor statelor membre garantează individual, fiecare în conformitate cu propriile dispoziții legale privind asigurarea obligatorie, plata despăgubirilor pagubelor produse în accidente provocate pe teritoriul lor de asemenea vehicule.

3. După ce, în strânsă cooperare cu statele membre, se asigură că obligațiile din alineatul precedent au fost îndeplinite, Comisia stabilește data de la care statele membre nu vor mai solicita elaborarea documentelor menționate la alin. 1, precum și tipurile de vehicule care beneficiază de acest regim.

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru aplicarea prezentei directive cel mai târziu până la 31 decembrie 1973 și informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Articolul 9

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 24 aprilie 1972.

*Pentru Consiliu,
Președintele,*

G. THORN